

31992L0085

28.11.1992

EUROOPA ÜHENDUSTE TEATAJA

L 348/1

**NÕUKOGU DIREKTIIV 92/85/EMÜ,
19. oktoober 1992,**

rasedate, hiljuti sünnitanud ja rinnaga toitvate töötajate tööohutuse ja tervishoiu parandamise meetmete kehtestamise kohta (kümnes üksikdirektiiv direktiivi 89/391/EMÜ artikli 16 lõike 1 tähenduses)

EUROOPA ÜHENDUSTE NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Majandusühenduse asutamislepingut, eriti selle artiklit 118a,

võttes arvesse komisjoni ettepanekut, mis on koostatud pärast konsulteerimist tööohutuse, tervishoiu ja tööhügieeni nõuandekomiteega, ⁽¹⁾

koostöös Euroopa Parlamendiga, ⁽²⁾

võttes arvesse majandus- ja sotsiaalkomitee arvamust ⁽³⁾

ning arvestades, et:

asutamislepingu artiklis 118a on sätestatud, et nõukogu võtab direktiividega vastu miinimumnõuded eelkõige töökeskkonna parandamiseks, selleks et kaitsta töötajate ohutust ja tervist;

käesolev direktiiv ei õigusta üksikutes liikmesriikides juba saavutatud kaitstuse taseme alandamist, sest liikmesriigid on asutamislepinguga kohustatud selle valdkonna tingimusi parandama ja parandades neid ühtlustama;

asutamislepingu artikli 118a sätete kohaselt peavad nimetatud direktiivid hoiduma haldus-, finants- ja õiguslike piirangute

kehtestamisest viisil, mis pidurdaks väikeste ja keskmise suurusega ettevõtete loomist ja arengut;

vastavalt otsusele 74/325/EMÜ, ⁽⁴⁾ viimati muudetud 1985. aasta ühinemisaktiga, konsulteerib komisjon selles valdkonnas ettepanekute koostamisel tööohutuse, tervishoiu ja tööhügieeni nõuandekomiteega;

Euroopa Ülemkogus Strasbourg'is 9. detsembril 1989. aastal 11 liikmesriigi riigipeade ja valitsusjuhtide poolt vastu võetud ühenduse töötajate sotsiaalsete põhiõiguste hartas, eriti selle punktis 19 on sätestatud, et:

“Igal töötajal peavad tema töökeskkonnas olema rahuldavad tervishoiu- ja ohutustingimused. Tuleb võtta asjakohased meetmed, et saavutada tingimuste edasist ühtlustamist sel alal, samal ajal neid parandades.”;

tegevusprogrammis ühenduse töötajate sotsiaalsete põhiõiguste harta rakendamiseks on komisjon oma eesmärkide hulka arvanud ka nõukogu poolt direktiivi vastuvõtmise rasedate naiste kaitse kohta tööol;

töötajate tööohutuse ja tervishoiu parandamise meetmete kehtestamist käsitleva nõukogu 12. juuni 1989. aasta direktiivi 89/391/EMÜ ⁽⁵⁾ artiklis 15 on sätestatud, et eriti tundlikke riskigruppe tuleb kaitsta eelkõige neid mõjutavate ohtude eest;

⁽¹⁾ EÜT C 281, 9.11.1990, lk 3 ja EÜT C 25, 1.2.1991, lk 9.

⁽²⁾ EÜT C 19, 28.1.1991, lk 177 ja EÜT C 150, 15.6.1992, lk 99.

⁽³⁾ EÜT C 41, 18.2.1991, lk 29.

⁽⁴⁾ EÜT L 185, 9.7.1974, lk 15.

⁽⁵⁾ EÜT L 183, 29.6.1989, lk 1.

rasedaid, hiljuti sünnitanud ja rinnaga toitvaid töötajaid tuleb mitmel põhjusel käsitleda omaette riskigruppina ning võtta meetmed nende ohutuse ja tervise suhtes;

rasedate, hiljuti sünnitanud ja rinnaga toitvate töötajate ohutuse ja tervise kaitsmine ei tohi asetada naisi tööturul ebasoodsasse olukorda ega töötada vastu meeste ja naiste võrdset kohtlemist käsitlevatele direktiividele;

mõned tegevusliigid võivad seada rasedad, hiljuti sünnitanud või rinnaga toitvad töötajad konkreetsesse ohtu sattuda kokkupuutesse ohutegurite, ohtlike protsesside või töötingimustega; seetõttu tuleb selliseid riske hinnata ja riskianalüüsi tulemus tuleb edastada naistöötajatele ja/või nende esindajatele;

juhul kui selle hindamise tulemus peaks näitama riski naistöötaja ohutusele või tervisele, tuleb tagada töötaja kaitse;

rasedad ja rinnaga toitvad töötajad ei tohi olla seotud tegevustega, mille puhul on hindamisel ilmsiks tulnud oht sattuda ohtlikku või tervistkahjustavasse kokkupuutesse teatavate eriti ohtlike tegurite või töötingimustega;

tuleb tagada, et rasedatelt, hiljuti sünnitanud või rinnaga toitvatelt töötajatelt ei nõutaks töötamist öösel, kui selline kord on vajalik nende ohutuse ja tervise seisukohalt;

rasedate, hiljuti sünnitanud ja rinnaga toitvate töötajate vastuvõtlikkus tingib vajaduse anda neile õigus saada vähemalt 14 nädala pikkune katkematu rasedus- ja sünnituspuhkus enne ja/või pärast sünnitust ning vähemalt kahepäevane kohustuslik rasedus- ja sünnituspuhkus enne ja/või pärast sünnitust;

vallandamisohu seoses nende olukorraga võib mõjuda kahjulikult rasedate, hiljuti sünnitanud või rinnaga toitvate töötajate füüsilisele või vaimsele seisundile; tuleks sätestada niisuguse vallandamise keelamine;

töökorraldusmeetmed rasedate, hiljuti sünnitanud või rinnaga toitvate töötajate tervise kaitsmiseks ei täida eesmärki, kui nendega ei kaasne töölepingust tulenevate õiguste säilimine, sealhulgas palga säilimine ja/või õigus piisavale toetusele;

lisaks sellele ei täida ka rasedus- ja sünnituspuhkust käsitlevad säted eesmärki, kui nendega ei kaasne töölepingust tulenevate õiguste säilimine ja/või õigus piisavale toetusele;

rasedus- ja sünnituspuhkuse puhul tuleb piisava toetuse mõistet vaadelda kui tehnilist lähtekohta minimaalse kaitstuse taseme määramiseks ja seda ei tohi mingitel asjaoludel tõlgendada nii, nagu oleks rasedus samastatud haigusega,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA DIREKTIIVI:

I JAGU

EESMÄRK JA MÕISTED

Artikkel 1

Eesmärk

1. Käesoleva direktiivi, mis on kümnes üksikdirektiiv direktiivi 89/391/EMÜ artikli 16 lõike 1 tähenduses, eesmärk on rakendada meetmeid, soodustamaks rasedate, hiljuti sünnitanud ja rinnaga toitvate töötajate tööohutuse ja töötervishoiu parandamist.

2. Direktiivi 89/391/EMÜ sätteid, välja arvatud selle artikli 2 lõige 2, kohaldatakse täielikult terve lõikega 1 hõlmatud valdkonna suhtes, ilma et see piiraks käesolevas direktiivis sisalduvate rangeimate ja/või konkreetsemate sätete kohaldamist.

3. Käesoleva direktiivi mõjul ei tohi alaneda rasedate, hiljuti sünnitanud ja rinnaga toitvate töötajate kaitstuse tase võrreldes liikmesriikides kehtiva olukorraga käesoleva direktiivi vastuvõtmise kuupäeval.

Artikkel 2

Mõisted

Käesolevas direktiivis kasutatakse järgmisi mõisteid:

- rased töötaja* — rased töötaja, kes kooskõlas siseriiklike õigusaktide ja/või siseriiklike tavadega teatab tööandjale oma olukorrad;
- hiljuti sünnitanud töötaja* — hiljuti sünnitanud töötaja siseriiklike õigusaktide ja/või siseriiklike tavade tähenduses, kes kooskõlas kõnealuste õigusaktide ja/või tavadega teatab tööandjale oma olukorrad;
- rinnaga toitev töötaja* — rinnaga toitev töötaja siseriiklike õigusaktide ja/või siseriiklike tavade tähenduses, kes kooskõlas kõnealuste õigusaktide ja/või tavadega teatab tööandjale oma olukorrad.

II JAGU

Artikkel 5

ÜLDSÄTTED

Lähtuvalt hindamistulemustest võetavad meetmed

Artikkel 3

Juhendid

1. Liikmesriikidega konsulteerides ning tööohutuse, tervishoiu ja tööhügieeni nõuandekomitee abiga koostab komisjon juhendid artiklis 2 määratletud töötajatele ohtlikuks või tervistkahjustavaks peetavate keemiliste, füüsikaliste ja bioloogiliste ohutegurite ning tööstusprotsesside hindamiseks.

Esimeses lõigus viidatud juhendid käsitlevad ka liigutusi ja asendeid, vaimset ja füüsilist väsimust ning muud tüüpi vaimset või füüsilist stressi, mis on seotud artiklis 2 määratletud töötajate tehtava tööga.

2. Lõikes 1 nimetatud juhendite eesmärk on olla aluseks artikli 4 lõikes 1 viidatud hindamisele.

Sel eesmärgil juhivad liikmesriigid vastavas liikmesriigis kõikide tööandjate ja kõikide naistöötajate ja/või nende esindajate tähelepanu nendele juhenditele.

Artikkel 4

Hindamine ja teavitamine

1. Kõikide tegevuste puhul, mis võivad tõenäoliselt kaasa tuua konkreetse ohu sattuda kokkupuutesse ohutegurite, protsesside või töötingimustega, mille mittetäielik loetelu on esitatud I lisas, hindab tööandja kas otse või direktiivi 89/391/EMÜ artiklis 7 nimetatud kaitse- ja ennetusmeetmete abil nende iseloomu, määra ja mõjuaga artiklis 2 määratletud töötajatele asjaomases ettevõttes ja/või asutuses, selleks et:

— hinnata mis tahes riski artiklis 2 määratletud töötaja ohutusele või tervisele ning võimalikku mõju tema rasedusele või rinnaga toitmisele,

— otsustada, milliseid meetmeid tuleks võtta.

2. Ilma et see piiraks direktiivi 89/391/EMÜ artikli 10 kohaldamist, teavitatakse vastava ettevõtte ja/või asutuse artiklis 2 määratletud töötajaid ja töötajaid, kes tõenäoliselt võivad olla ühes artiklis 2 nimetatud olukordadest, ja/või nende esindajaid lõikes 1 nimetatud hindamise tulemustest ja kõikidest meetmetest, mida rakendatakse ohutuse ja tervise tagamiseks tööl.

1. Ilma et see piiraks direktiivi 89/391/EMÜ artikli 6 kohaldamist, kui artikli 4 lõikes 1 nimetatud hindamise tulemused toovad ilmsiks ohu artiklis 2 määratletud ohutusele või tervisele või mõju tema rasedusele või rinnaga toitmisele, võtab tööandja vajalikud meetmed tagamaks, et asjaomase töötaja töötingimuste ja/või töötundide ajutise reguleerimisega oleks töötaja kokkupuude sellise ohuga välistatud.

2. Kui töötingimuste ja/või töötundide reguleerimine ei ole tehniliselt ja/või objektiivselt võimalik või kui on nõuetekohaselt põhjendatud, et selline nõudmine ei ole mõistlik, võtab tööandja vajalikud meetmed, et viia asjaomane töötaja üle teisele tööle.

3. Kui teisele tööle üleviimine ei ole tehniliselt ja/või objektiivselt võimalik või kui on nõuetekohaselt põhjendatud, et selline nõudmine ei ole mõistlik, antakse asjaomasele töötajale puhkust vastavalt siseriiklikele õigusaktidele ja/või tavadele kogu ajavahemikuks, mis on vajalik tema ohutuse või tervise kaitsmiseks.

4. Käesoleva artikli sätteid kohaldatakse *mutatis mutandis* juhul, kui artikli 6 kohaselt keelatud tegevusalal töötaja rasestub või hakkab rinnaga toitma ja teatab sellest tööandjale.

Artikkel 6

Juhud, mil kokkupuude ohuteguritega on keelatud

Lisaks töötajate kaitset käsitlevatele üldsätetele, eriti neile, mis on seotud töökeskkonna ohutegurite piirväärtustega:

1. artikli 2 punktis a määratletud rasedaid töötajaid ei tohi mingitel asjaoludel kohustada täitma ülesandeid, mille puhul hindamine on toonud ilmsiks ohu puutuda kokku II lisa A jaos loetletud ohtlike või tervistkahjustavate tegurite ja töötingimustega;

2. artikli 2 punktis c määratletud rinnaga toitvaid töötajaid ei tohi mingitel asjaoludel kohustada täitma ülesandeid, mille puhul hindamine on toonud ilmsiks ohu puutuda kokku II lisa B jaos loetletud ohtlike või tervistkahjustavate tegurite ja töötingimustega.

Artikkel 7

Õötöö

1. Liikmesriigid võtavad vajalikud meetmed tagamaks, et artiklis 2 nimetatud töötajaid ei kohustata tegema õötööd raseduse ajal

ning sünnitusele järgneval ajavahemikul, mille määrab kindlaks riigi pädev tööohutus- ja tervishoiuasutus, kui vastavalt liikmesriikides sätestatud korrale esitatakse arstitõend selle kohta, et see on vajalik asjaomase töötaja ohutuse ja tervise tagamiseks.

2. Lõikes 1 nimetatud meetmed peavad sisaldama võimalust vastavalt siseriiklikele õigusaktidele ja/või tavadele kas:

- a) minna üle päevasele tööle või
- b) saada puhkust või pikendada rasedus- ja sünnituspuhkust, kui selline üleviimine ei ole tehniliselt ja/või objektiivselt võimalik või kui on nõuetekohaselt põhjendatud, et selline nõudmine ei ole mõistlik.

Artikkel 8

Rasedus- ja sünnituspuhkus

1. Liikmesriigid võtavad tarvitusele vajalikud meetmed tagamaks, et artiklis 2 määratletud töötajatel oleks õigus saada vähemalt 14 nädala pikkune katkestamatu rasedus- ja sünnituspuhkus enne ja/või pärast sünnitust vastavalt siseriiklikele õigusaktidele ja/või tavadele.

2. Lõikes 1 sätestatud rasedus- ja sünnituspuhkus peab sisaldama vähemalt kahe nädalast kohustuslikku rasedus- ja sünnituspuhkust enne ja/või pärast sünnitust vastavalt siseriiklikele õigusaktidele ja/või tavadele.

Artikkel 9

Vaba aeg sünnituseelseks läbivaatuseks

Liikmesriigid võtavad vajalikud meetmed tagamaks, et artikli 2 punktis a määratletud rasedatel töötajatel oleks vastavalt siseriiklikele õigusaktidele ja/või tavadele õigus saada vaba aega sünnituseelseks läbivaatuseks, ilma et nad kaotaksid töötasus, juhul kui selline läbivaatus peab toimuma tööajal.

Artikkel 10

Vallandamise keelamine

Selleks et tagada artiklis 2 määratletud töötajatele nende käesoleva artikli alusel tunnustatud tervise- ja ohutusvaldkondade õiguste kasutamine, sätestatakse, et:

1. liikmesriigid võtavad vajalikud meetmed, et keelata artiklis 2 määratletud töötajate vallandamine ajavahemikus nende raseduse algusest kuni artikli 8 lõikes 1 nimetatud rasedus- ja sünnituspuhkuse lõpuni, välja arvatud erijuhtudel, mis ei ole seotud nende olukorraga ja mis on lubatud siseriiklike õigusaktide ja/või tavade alusel ning võimaluse korral tingimusel, et pädev ametiasutus on andnud oma nõusoleku;
2. artiklis 2 määratletud töötaja vallandamise korral punktis 1 nimetatud ajavahemikus peab tööandja kirjalikult esitama tema vallandamise nõuetekohaselt põhjendatud aluse;
3. liikmesriigid võtavad vajalikud meetmed, et kaitsta artiklis 2 määratletud töötajaid sellise vallandamise tagajärgede eest, mis on punkti 1 alusel ebaseaduslik.

Artikkel 11

Töölased õigused

Selleks et tagada artiklis 2 määratletud töötajatele nende käesolevas artiklis tunnustatud tervise- ja ohutusvaldkondade õiguste kasutamine, sätestatakse, et:

1. artiklites 5, 6 ja 7 nimetatud juhtudel peavad töölepinguga seotud tööalased õigused, sealhulgas töötasu säilimine ja/või õigus piisavale toetusele, olema tagatud artiklis 2 määratletud töötajatele vastavalt siseriiklikele õigusaktidele ja/või siseriiklikele tavadele;
2. artiklis 8 nimetatud juhul peab olema tagatud järgmine:
 - a) artiklis 2 määratletud töötajate töölepinguga seotud õigused, välja arvatud need, millele on viidatud allpool punktis b;
 - b) artiklis 2 määratletud töötajate töötasu säilimine ja/või õigus piisavale toetusele;
3. punkti 2 alapunktis b nimetatud toetust loetakse piisavaks, kui see tagab sissetuleku, mis on vähemalt võrdne sellega, mida asjaomane töötaja saaks siseriiklike õigusaktidega kehtestatud ülemmäära piires, kui ta katkestaks oma tegevuse tervislikel põhjustel;
4. liikmesriigid võivad muuta õiguse saada töötasu või toetust, millele on viidatud punktis 1 ja punkti 2 alapunktis b, sõltuvalt sellest, kas asjaomane töötaja vastab siseriiklikes õigusaktides sätestatud tingimustele, mis annavad õiguse saada selliseid soodustusi.

Need tingimused ei tohi mingitel asjaoludel ette näha, et töötamisperiood vahetult enne eeldatavat sünnituskuupäeva peaks olema pikem kui 12 kuud.

Artikkel 12

Õiguste kaitse

Liikmesriigid sätestavad oma siseriiklikes õigussüsteemides vajalikud meetmed, võimaldamaks kõikidel töötajatel, kes arvavad, et neid on käesolevast direktiivist tulenevate kohustuste eiramise tõttu õigusvastaselt koheldud, taotleda oma õiguste kaitset kohtu kaudu ja/või kooskõlas siseriiklike seaduste ja/või tavadega pöörduda selleks teiste pädevate organite poole.

Artikkel 13

Lisade muudatused

1. I lisa rangelt tehniline kohandamine tulenevalt tehnilisest arengust, muudatustest rahvusvahelistes eeskirjades ja spetsifikaatides ning teadmiste täienemisest käesoleva direktiiviga reguleeritavas valdkonnas toimub direktiivi 89/391/EMÜ artiklis 17 sätestatud korra kohaselt.
2. II lisa võib muuta ainult vastavalt asutamislepingu artiklis 118a ettenähtud menetlusele.

Artikkel 14

Lõppsätted

1. Liikmesriigid jõustavad käesoleva direktiivi järgimiseks vajalikud õigus- ja haldusnormid hiljemalt kahe aasta jooksul selle vastuvõtmisest või tagavad, et hiljemalt kaks aastat pärast käesoleva direktiivi vastuvõtmist kehtestavad töösuhte pooled vajalikud normid kollektiivlepingutena, kusjuures liikmesriigid on kohustatud võtma kõik vajalikud meetmed, mis võimaldavad neil igal ajal tagada käesolevas direktiivis nõutud tulemused. Nad teatavad sellest viivitamata komisjonile.

2. Kui liikmesriigid lõikes 1 nimetatud meetmeid võtavad, lisavad nad nendesse meetmetesse või nende meetmete ametliku avaldamise korral nende juurde viite käesolevale direktiivile. Sellise viitamise viisi näevad ette liikmesriigid.

3. Liikmesriigid edastavad komisjonile käesoleva direktiiviga reguleeritavas valdkonnas nende poolt vastu võetud või võetavate põhiliste siseriiklike õigusnormide originaalteksti.

4. Liikmesriigid esitavad iga viie aasta järel komisjonile aruande käesoleva direktiivi sätete tegeliku rakendamise kohta, osutades töösuhte poolte arvamusele.

Esimest korda esitavad liikmesriigid siiski komisjonile aruande käesoleva direktiivi sätete tegeliku rakendamise kohta juba neli aastat pärast selle vastuvõtmist, osutades töösuhte poolte arvamusele.

Komisjon teatab sellest Euroopa Parlamendile, nõukogule, majandus- ja sotsiaalkomiteele ning tööhutuse, töötervishoiu ja tööhügieeni nõuandekomiteele.

5. Komisjon esitab Euroopa Parlamendile, nõukogule ning majandus- ja sotsiaalkomiteele regulaarselt aruande käesoleva direktiivi rakendamise kohta, võttes arvesse lõikeid 1, 2 ja 3.

6. Nõukogu vaatab käesoleva direktiivi uuesti läbi lõike 4 teises lõigus viidatud aruannete põhjal toimunud hindamise alusel ja vajaduse korral ettepaneku alusel, mille komisjon peab esitama hiljemalt viis aastat pärast direktiivi vastuvõtmist.

Artikkel 15

Käesolev direktiiv on adresseeritud liikmesriikidele.

Luxembourg, 19. oktoober 1992

Nõukogu nimel

eesistuja

D. CURRY

I LISA

OHUTEGURITE, PROTSESSIDE JA TÖÖTINGIMUSTE MITTETÄIELIK LOETELU,

viidatud artikli 4 lõikes 1

A. Ohutegurid

1. *Füüsikalised ohutegurid*, kui neid loetakse ohuteguriteks, mis põhjustavad lootekahjustusi ja/või tõenäoliselt lõhuvad platsenta kinnitust, eriti:
 - a) löögid, vibratsioon või liikumine;
 - b) raskuste käsitsi teisaldamine, mis võib kaasa tuua ohu eriti selja- ja nimmepiirkonnale;
 - c) müra;
 - d) ioniseeriv kiirgus (*);
 - e) mitteioniseeriv kiirgus;
 - f) äärmuslik külm ja kuumus;
 - g) liigutused ja asendid, lähetused — asutuse piires või väljapoole –, vaimne ja füüsiline väsimus ning muud füüsilised koormused, mis on seotud direktiivi artiklis 2 määratletud töötaja tegevusega.
2. *Bioloogilised ohutegurid*

Riskigruppide 2, 3, ja 4 bioloogilised ohutegurid direktiivi 90/679/EMÜ⁽¹⁾ artikli 2 punkti d alapunktide 2, 3 ja 4 tähenduses, niivõrd kui on teada, et need ohutegurid või nende ohutegurite puhul vajalikud ravimeetmed ohustavad rasedate naiste ja veel sündimata laste tervist ning niivõrd, kui neid ei ole veel loetletud II lisas.
3. *Keemilised ohutegurid*

Järgmised keemilised ohutegurid, niivõrd kui on teada, et need ohustavad rasedate naiste ja veel sündimata laste tervist ning niivõrd, kui neid ei ole veel loetletud II lisas:

 - a) direktiivis 67/548/EMÜ⁽²⁾ tähistusega R 40, R 45, R 46 ja R 47 märgitud ained, niivõrd, kui neid ei ole veel loetletud II lisas;
 - b) keemilised ohutegurid direktiivi 90/394/EMÜ⁽³⁾ I lisas;
 - c) elavhõbe ja elavhõbeda derivaadid;
 - d) antimitootilised ravimid;
 - e) süsinikmonooksiid;
 - f) teadaolevalt ohtlikud naha kaudu absorbeeruvad keemilised ohutegurid.

B. Protsessid

Direktiivi 90/394/EMÜ I lisas loetletud tööstuslikud protsessid.

C. Töötingimused

Maa-alune kaevandustöö.

(*) Vt direktiivi 80/836/Euratom (EÜT L 246, 17.9.1980, lk 1).

(¹) EÜT L 374, 31.12.1990, lk 1.

(²) EÜT L 196, 16.8.1967, lk 1. Direktiivi on viimati muudetud direktiiviga 90/517/EMÜ (EÜT L 287, 19.10.1990, lk 37).

(³) EÜT L 196, 26.7.1990, lk 1.

II LISA

MÕJURITE, PROTSESSIDE JA TÖÖTINGIMUSTE MITTETÄIELIK LOETELU,

nimetatud artiklis 6

A. Artikli 2 punktis a määratletud rasedad töötajad

1. Ohutegurid

a) Füüsikalised ohutegurid

Töötamine kõrgrõhukeskkonnas, nt survestatud ruumis või tuukrina.

b) Bioloogilised ohutegurid

Järgmised bioloogilised ohutegurid:

— toksoplasma,

— punetisi tekitav viirus,

välja arvatud juhul, kui on tõestatud, et rasedad töötajad on nende ohutegurite eest immuniseerimise abil piisavalt kaitstud.

c) Keemilised ohutegurid

Plii ja plii derivaadid, niivõrd kui inimorganism kõnealuseid ohutegureid absorbeerib.

2. Töötingimused

Maa-alune kaevandustöö.

B. Artikli 2 punktis c määratletud rinnaga toitvad töötajad

1. Ohutegurid

a) Keemilised ohutegurid

Plii ja plii derivaadid, niivõrd kui inimorganism kõnealuseid ohutegureid absorbeerib.

2. Töötingimused

Maa-alune kaevandustöö.
